

پنام حنفه از نمایندگان و

برادرانه های شاعرانه

(اخوانیان سابق!)

راشد انصاری

عنوان و نام پدیدآور	- انصاری، راشد، ۱۳۵۰ :	سرشناسه
مشخصات نشر	برادرانه‌های شاعرانه (اخوانیات سابق) / راشد انصاری.	
مشخصات ظاهری	قشم: انتشارات پر سرخ، ۱۴۰۳.	
شابک	۹۷۸-۶۲۲-۵۲۷۲-۲۹-۳	
موضوع	و ضعیت فهرست نویسی	
Humorous poetry -- 20th century	شعر طنزآمیز -- قرن ۱۴	فیبا
Persian poetry -- 20th century	شعر فارسی -- قرن ۱۴	
Satire, Persian -- 20th century	طنز فارسی -- قرن ۱۴	
ردہ بندی کنگره	PIRV۹۷	
ردہ بندی دیوبی	۶۲۷۷۱۸	
شماره کتابشناسی ملی	۹۷۵۳۱۲	
اطلاعات رکورد کتابشناسی	فیبا	

ایران - جزیه قشم - گذر موزه زیوارگ جهانی قشم - کد پستی: ۷۹۵۱۹۱۱۶۸۷
تلفن: ۰۷۶۳۵۲۲۸۲۱۷ - همراه: ۰۹۱۱ ۸۱۰۵۰

انتشارات پر سرخ

Email: entesharatepareorkh@gmail.com
[@entesharate_pareorkh/ Instagram:](https://www.instagram.com/entesharate_pareorkh/)

برادرانه‌های شاعرانه (اخوانیات سابق!)

راشد انصاری

نوبت و سال چاپ: اول ۱۴۰۳ / شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۲۷۲-۲۹-۳

طرح جلد: سوسن بیات / صفحه‌آرا: اطلس دهقانی

چاپ و صحافی: سمن / قیمت ۱۶۰ هزار تومان

حق چاپ محفوظ است.

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

۷	مقدمه
۱۱	نامه‌ای منظوم از «عمران صلاحی» به «محمدعلی بهمنی»
۱۳	پاسخ «محمدعلی بهمنی» به «عمران صلاحی»
۱۵	آشنا رفیع
۱۸	برای استاد
۲۰	از رهی معیری به خسرو شاهانی
۲۱	پاسخ خسرو شاهانی به رهی
۲۲	از ابراهیم صهبا به اوتراپ جلی
۲۲	ناخلف ادبی
۲۳	پاسخ اوتراپ جلی
۲۴	«اخوانیه مشترک حضرت حافظ و رضا اسماعیلی به مناسب سالروز تولد حضرت‌دای حبوب و مرغوب «رضا رفیع»!
۲۵	دو اخوانیه‌ی تاریخی!
۲۷	«اخوانیه‌ی منظوم عمران صلاحی برای «عباس خوش عمل کاشانی»
۲۹	از ابوالحسن ورزی به حسامی محلاتی
۳۲	از محمد حسن حسامی محلاتی به ابوالحسن ورزی
۳۴	از ابوالقاسم حالت به شاهانی

۳۶.....	پاسخ خسرو شاهانی به حالت.....
۳۷.....	شوخی با سعید بیانکی شاعر و طنزپرداز.....
۳۸.....	قطعه‌ی علی موسوی گرمارودی با نام «تله شقشقة هدراست»
۴۲.....	از ابراهیم صهبا به محمدحسن حسامی محولاتی
۴۳.....	پاسخ حسامی به استاد صهبا
۴۵.....	از ابراهیم صهبا به خسرو شاهانی
۴۷.....	پاسخ خسرو شاهانی
۴۸.....	برای شب ... حارا!
۵۰.....	مطابیه با دو ... ب عزیزم «ابراهیم صهبا».....
۵۱.....	یادکرد
۵۶.....	از ابوالحسن ورزی به ابراهیم صهبا
۵۷.....	شوخی نامه رفیع
۵۸.....	پاسخ سامی گزیری به رفیع
۵۹.....	پاسخ رفیع به سامی گزیری
۶۰.....	پاسخ سامی گزیری به رفیع
۶۱.....	رفیع:
۶۲.....	درخت تنومند دانش
۶۵.....	از ابوالقاسم حالت به ابوالحسن ورزی
۶۷.....	از ابوالحسن ورزی به ابوالقاسم حالت
۶۸.....	بهاءالدین خرمشاهی فرموده
۶۹.....	برای ابراهیم صهبا
۷۰.....	پاسخ صهبا به مشیری
۷۱.....	شاعر جوان نما از ابوالحسن ورزی
۷۱.....	عقده‌ی من از ابراهیم صهبا
۷۲.....	برای رفیع دلبند!
۷۳.....	شعریخ عمران صلاحی!

۷۳	رضا رفیع:.....
۷۳	«شعر بخ»!.....
۷۵	از حسین شاه زیدی به ابوالحسن ورزی.....
۷۶	از ابوالحسن ورزی به حسین شاه زیدی.....
۷۷	از اوتراپ جلی به ابوالحسن ورزی.....
۷۷	از ابوالحسن ورزی به اوتراپ جلی.....
۷۸	از استاد محیط طباطبایی به ابوالحسن ورزی مهروزی در سخن «ورزی».....
۸۰	از ابوالحسن ورزی به استاد محیط طباطبایی.....
۸۲	تقطیعه شوختی مختصری با دوستم جناب راشد انصاری.....
۸۲	سروده‌ای مسأ محبی.....
۸۳	بداهه‌ای در پاسخ: حضرة مسأ محبی عزیز، شاعر، معلم و ریس انجمن شعر و دریا.....
۸۳	سروده‌ای: راشد انصاری.....
۸۵	از رهی معیری به ابوالحسن ورزی.....
۸۶	از ابوالحسن ورزی به رهی معیری.....
۸۷	از ناصر اجتهادی «جهانگرد» به چراغ موشی گتابادی، آله، ران کرده بود نام تو چرا جهانگرد است؟.....
۸۹	از چراغ موشی گتابادی به تفکری پرچانه.....
۹۱	پاسخ تفکری پرچانه.....
۹۳	نامه‌ای دکتر حبیبی معاون اول رئیس جمهور به گل آقا در پاسخ به دعوت برای مراسم افتخاری.....
۹۴	پاسخ گل آقا.....
۹۶	شعر «ع.بلغم سخاوش».....
۹۷	و اما جواب گل آقا:.....
۹۹	از محمد سلمانی به محمدعلی بهمنی.....
۱۰۰	از حسن خواجه نوری (چراغ موشی گتابادی) به حسامی محلاتی.....
۱۰۱	پاسخ حسامی محلاتی به آقای حسن خواجه نوری (چراغ موشی گتابادی).....
۱۰۳	قصیده‌ای مدحیه
۱۰۷	صهبانامه از: ابوالحسن ورزی.....

۱۰۸.....	پاسخ صهبا.....
۱۱۳.....	تقدیمی.....
۱۱۱.....	پرسشی از سوی همسر خالو.....
۱۱۱.....	سروده‌ی راشد انصاری.....
۱۱۳.....	در باره‌ی گلستانی.....
۱۱۳.....	سروده‌ی: مهندس محمدعلی گویا.....
۱۱۴.....	برای آب اب جلی.....
۱۱۴.....	سرمه د: شهرام (رضاقلی) سالور.....
۱۱۶.....	پاسخ به شتر طنز راشد انصاری (خالوراشد) که فرموده بود:
۱۱۸.....	از ناصر فیض به شهرام حبیبا.....
۱۱۹.....	پاسخ شهرام شکیبا.....
۱۲۰.....	از محمود حبیبی کسیی به: عالی‌ساخته.....
۱۲۲.....	برای رضا رفیع.....
۱۲۲.....	سروده‌ی: مجید رحمانی صانع.....
۱۲۴.....	برای رضا رفیع پند و اندرز دوستانه.....
۱۲۷.....	بداهه.....
۱۲۷.....	سروده‌ی: راشد انصاری.....
۱۲۹.....	قندیله‌لوی رفیع!
۱۳۱.....	عصر علامه علومی.....

مقدمه

ای برادر و ای خواهری که کتاب را می‌خوانی. جانم برایت بگوید:
«برادرانه‌ها» نام کتاب قبلی من است. (قبلی را که عرض کردیم، منظور از
این دست شعر است!).

در آن جا عرض شد - اولین بار در طول تاریخ باشد که به جای
«اخوانیه» یا «اخوانیه‌ب» این عنوان استفاده می‌شود. شعرهای آن کتاب را
دیگر شاعران برای صاحب اینم گفته‌اند.

خدا بگوییم چکارش کند؟ آن عنوان! برادر طنزپرداز خوش ذوقم دکتر عبدالرضا
قیصری پیشنهاد داده بود و آن نام برسد ر. توی دامن کتاب من گذاشت!
باری ای برادر و ای خواهر کتابخوان!

«برادرانه‌های شاعرانه» محدود به صاحب این قلم بیست. در اخوانیه‌ها بیشتر دو
دوست شاعر به صورت شعر و نظم! با یکدیگر شوخی می‌سند، احوال یکدیگر را
می‌برند، گاهی در خلال این شعرها، گله می‌کنند، به سایا، و مشکلات
اجتماعی و سیاسی و... نقد دولتها و حاکمیت می‌پردازند.

خب، شاید یک خواهر یا برادر پیر شده‌ای بپرسد: اگر آن دو شاعری که در بالا
عرض شد به عنوان مثال بانو بودند؛ (یا همان شاعرهای سابق) تکلیف چیست؟
آیا می‌توان نام خواهرانه‌ها را بر این نوع آثار گذاشت یا «اختنانیه» بهتر است?
راستش من نظری ندارم و اختیار با خودتان است!

اما گاهی اوقات این شعرها یک طرفه است و لزومی ندارد که شاعر دومی که

مورد خطاب قرار گرفته است، حتماً پاسخ بدهد. کاری که خودمان در مجموعه‌ی نخست «برادرانه‌ها» هم کرده این و شده است.
در بیشتر مواقع پاسخ، در همان قالب و وزن و قافیه‌ای که شاعر اولی گفته است، رخ می‌نماید. گاهی اوقات هم در وزن و قافیه‌ای متفاوت!

برادر خودم که باشی یک جایی خواندم؛ «اخوانیه بین اکثر شاعرانی که به سبک کهن شعر می‌سرایند، بسیار معمول است. شعرهایی که ادیب الممالک فراهانی و ادیب اسلط برای ملک الشعراًی بهار گفته اند و پاسخ‌های بهار برای آن دو شاعر،^۱ نمونه‌های خوب «اخوانیات» پس از مشروطه است.»

اخوانیه زنده یاد سوان ثالث برای استاد موسوی گرمارودی نیز از نمونه‌های بسیار درخشان است، او شعر یا سخن منظوم است که این دومی با کمال افتخار در این دفتر نخستین شده است!

و البته در جای دیگری نیز خواندم که «این واژه یعنی اخوانیه اولین بار در کتاب «ذریتیمه الدهر» که کتابی است به زبان عربی، در ذکر ابوالفتح بستی شاعری در سده‌ی چهارم که زادگاه او را سبه است سیستان می‌دانند، آمده است و در متن از اخوانیات او یاد شده است.»^{۲۱۱} راست و ... به عهده‌ی راوی! تا یادم نرفته عرض کنم که این کار یعنی اخوانیه در بین شاعران طنزپرداز بیش از سایرین مرسوم است.

در اینجا یکی از قدیمی‌ترین اخوانیه‌های که در دفتر کذا یادداشت کرده بودم، تقدیم می‌کنم:

از میرداماد به شیخ بهایی:

در مشکل این حرف جوابی فرمای
چون هیچ نبود پس کجا بود خدا

ای پیر ره حقیقت ای کان سخا
گویند خدا بود و دگر هیچ نبود

پاسخ شیخ بهایی:

ای صاحب این مسئله بشنو از ما
تحقيق بدان که لامکان است خدا
خواهی که تو را کشف شود این معنا
جان در تن تو بگو کجا دارد جا.

پس بدان و آگاه باش ای برادر و ای خواهر فرهیخته که بندهی حقیر
سرایانقصیر که کار و زندگی و عشق و تفریح و....ام شده است ادبیات و آن
هم از نوع طنزش! از سال ها پیش اقدام به گردآوری اخوانیات شاعران معاصر
کرده است که در کتاب قبلی یعنی همان «برادرانه ها» قول داده بودم اگر
حال و حریمه ای بود، به زودی این کتاب را هم تقدیم خواهم کرد. که
بالاخره تقدیم دادم این شما و این هم همان...اووف، خسته شدم از
توضیح دادن خودت عفأً ببن!

با احترام، راشد انصاری (خالوراشد) تابستان ۱۴۰۳